

Yx-Johannes

Yx-Johannes.

Tänkte jag skulle berätta om en gubbe dom kallade för Yx-Johannes. Han var så kringt på med yxan och fällde både stort och smått där han var, så ingen undgick att höra när han var i farten. En gång hade han fått tag i en kortskaftad yxa som var både tung och slö, men det brydde han sig inte om, utan gick på som han brukade,

När de högg i skogen och tog kaffepaus hade Yx-Johannes aldrig tid till det, och de kunde hela tiden höra honom hugga och stöna där han höll till. Konstigt nog för en skogskarl brydde han sig sällan om att vässa yxan, han bara högg.

Nu råkade det vara så att han hade en björk på gården, som han var så rent förfärligt rädd om att ingen fick ens nämna att den var både ful och i vägen där man skulle fram med åkdon och annat, och sade någon att den borde han hugga ner var det inte långt ifrån att personen fick yxan i skallen, så arg blev han över ett så dumt förslag.

En höst hände det som Yx-Johannes aldrig kunnat tänka sig: hans kära björk blåste sönder och låg på marken i flera bitar. Med tårarna strömmande ner för ansiktet tog han i tu med att rensa upp resterna, men ett litet skott från roten kunde han inte förmå sig att hugga bort. Åren gick, och rotskottet växte till sig, men det såg bedrövligt ut. Snett och vint, och med grenar på bara ena sidan. Ingen kunde förstå hur ett sådant missfoster kunde bli till. Yx-Johannes älskade den här björken lika mycket som den förra, och nåde den som sade något ont om den.

Yx-Johannes fortsatte med sitt huggande och vägrade att befatta sig med en såg. Endast yxa gällde för hans del.

En gång när han höll på med sitt huggande kom en vrång och irriterad björn mot honom, och Yx-Johannes sade åt björnen att ge sig av, men inte gjorde den vrångsäcken det. Då blev Yx-Johannes så arg att han högg av en smalare tall och gick emot björnen med den, men han vek inte undan. Då blev Yx-Johannes så ilska att han sprang på björnen och drämde yxan i skallen på honom, och skrek så det hördes långväga att "du skall banne mig inte vrängas när jag håller på med mitt. Ge dig av!", och konstigt nog lomade björnen sig iväg. Men sedan den dagen fick Johannes ett nytt namn som användes växelvis och med vördnad med Yx-Johannes, och det var Björn-Johannes.

22/1 2009.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lydias barnbarn med Poeter.se id #27893 innehar upphovsrätten